

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ไว้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ผลการดำเนินการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีข้อค้นพบดังต่อไปนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 92.06/94.05
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.7740
3. ผู้เรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีค่าเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การพัฒนาแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 92.06/94.05 หมายความว่า ผู้เรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากระบวนการเรียนหรือจากการทำกิจกรรมทั้ง 4 ชุด

มีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 92.06 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังการ
เรียนรู้ เรื่อง การอ่านและ การเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
มีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 94.05 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80
ที่ตั้งไว้ ที่เป็นดังนี้น่าจะเป็นเพราะสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรชัย ผาดไธสง (2545 : 111-113)
ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง ผักนึ่ง ประกอบการสอนภาษาไทย
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญ วัดอุประสงค์ เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรม ขั้นตอนที่ 5
เรื่อง ผักนึ่ง ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญ ที่มี
ประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อน
และหลังการทดลองใช้แบบเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง ผักนึ่ง ประกอบการสอนภาษาไทย
แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดอำนาจเจริญ เครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบฝึกเสริมทักษะ
กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง ผักนึ่ง ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 12
จุดประสงค์ ซึ่งแบบฝึกเสริมทักษะนี้ได้ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องกับเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ
และนำไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึก โดยทำการทดลองรายบุคคล ทดลองกลุ่มย่อย
และทดลองภาคสนาม 2) แผนการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กิจกรรมขั้นตอนที่ 5
เรื่อง ผักนึ่ง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 12 แผน ซึ่งแผนการสอนนี้ได้ผ่านการตรวจสอบจาก
ผู้เชี่ยวชาญ ทำการปรับปรุง และนำไปทดลองใช้ก่อนที่จะใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง และ
3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ
ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ แบบทดสอบได้ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจาก

ผู้เชี่ยวชาญ ทำการปรับปรุงและนำไปทดลองใช้ วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และ
ทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร 20 (KR20) ปรากฏว่า ได้ค่าความยาก
ระหว่าง .21 - .78 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .25 - .75 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89 ผลการวิจัย
พบว่า 1) แบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 เรื่อง ผักนึ่ง ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 84.13/83.55
ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะแล้ว นักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาไทย สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริม
ทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และพ้องกับผลการศึกษาของ มนทิรา ภักดีณรงค์
(2540 : 115) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ กิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ และ

ความคงทนในการเรียนรู้เรื่อง ยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา วัดดูประสงค์ เพื่อ พัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะ กิจกรรมชั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้เรื่อง ยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้แบบเสริมทักษะ กิจกรรมชั้นที่ 5 เรื่อง ยังไม่สายเกินไป โดยการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การศึกษาค้นคว้าพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 และผลการศึกษาของ สุทธิ กฤตสิน (2542 : 92) ได้สร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยกิจกรรมชั้นที่ 5 ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง อ้อยยอมยิ้ม เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ สงบ มั่นคง (2542 : 68) สร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยกิจกรรมชั้นที่ 5 ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้า พบว่า แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 การที่แบบฝึกทักษะสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 อาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกทักษะตามแนวทางการสร้างแบบฝึกทักษะของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2537 : 145) ซึ่งได้สร้างตามขั้นตอนที่จัดไว้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการศึกษาปัญหา วิเคราะห์เนื้อหา ทักษะและคำพื้นฐานที่เป็นปัญหาในการอ่าน และเขียน แล้วดำเนินการสร้างตามหลักของการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดี ของ นิตยา ฤทธิโยธี (2520 : 32) ที่กล่าวว่าแบบฝึกที่ดีควรเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้วควรเหมาะสมกับระดับวัย หรือความเหมาะสมของผู้เรียน มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการใช้ได้ง่าย ใช้เวลาที่เหมาะสม และเป็นสิ่งที่น่าสนใจและทำท่ายความสามารถ

1.2 แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบฝึกทักษะที่ใช้ร่วมกับแผนการสอนที่ได้ นำเอากิจกรรมต่าง ๆ มาจัดให้สอดคล้องกันในแต่ละแบบแผน ซึ่งประกอบด้วยเพลง เกม ภาพ การเล่านิทาน เพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระในลักษณะที่สื่อแต่ละชั้นจะส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน และการสอนควรเตรียมกิจกรรมพิเศษไว้ให้ผู้เรียนด้วย เช่น การระบายสีภาพในแบบฝึก หรือให้อ่านหนังสือนิทานสำหรับเด็ก

2. ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะนั้นทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนสูงขึ้น ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

ภูมิศรี จันทร์คำ (2538 : 82) ที่สร้างแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง พักทองของนิค ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 นอกจากนี้พ้องกับผลการศึกษาของ นิภาลักษณ์ ยอดยิ่ง (2539 : 79) ได้สร้างแบบ

ฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นตอนที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่ง ประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องฉันรักต้นไม้ และ มนทิรา ภักดีณรงค์ (2540 : 95-96) ศึกษาการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะกิจกรรมขั้นที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพและความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องยังไม่สายเกินไป วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ สุณี กฤตสิน (2542 : 92) ได้สร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยกิจกรรมขั้นที่ 5 ประกอบการสอนภาษาไทย แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องอ้อยอมยิ้ม และสงบ มั่นคง (2542 : 68) สร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยกิจกรรมขั้นที่ 5 ประกอบการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง แม่ไก่ใจกล้าซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งอาจเป็นเหตุผลดังต่อไปนี้

2.1 เนื่องจากแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ จึงน่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงขึ้น

2.2 แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้น ได้นำแนวคิดและหลักการนำไปสู่การสร้างแบบฝึกที่ พรรณี ชูทัย (2522 : 3) ได้เสนอไว้เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะและการใช้แบบฝึกทักษะในการ จัดการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อมนั้น ได้ยึดหลักจิตวิทยาของเพียเจต์ โดยจัดสภาพแวดล้อม ให้ผู้เรียนมีอิสระ ได้เล่นอุปกรณ์หรือสื่อการเรียนรู้ที่ครูนำมาสอนเพื่อสร้างความรู้ที่ดีให้แก่ผู้เรียน ครูก็ได้ดำเนินการตามกิจกรรมการเรียนการสอน ไปตามแผนที่เตรียมไว้ เช่น การร้องเพลงให้ผู้เรียน แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ การเล่น การแสดงออก ฯลฯ ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน มีความสนใจต่อการเรียนตลอดเวลา เมื่อผู้เรียนทำแบบฝึกทักษะแล้วได้ตรวจคำตอบทำให้ทราบผล ย้อนกลับทันที ดังผลการศึกษาของ จันทร์ชัย มหาโพธิ์. (2535 : 20) ได้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดี

ไว้ว่า ควรมีเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ เรียงจากง่ายไปหายาก มีเนื้อหาตรงกับหลักสูตร กิจกรรม เหมาะสมกับวัย ความสามารถและภูมิหลังของผู้เรียน นักศึกษาได้ฝึกคิด สนุกสนาน เวลาใช้ เหมาะสม แบบฝึกมีหลายรูปแบบ ผู้เรียนไม่เบื่อ ทำหายความสามารถ และผู้เรียนสามารถนำไปฝึก ได้ด้วยตนเอง ดังคำกล่าวของ มนทิรา ภักดีณรงค์ (2540 : 99-100) การสร้างแบบฝึกที่ดีจะทำให้ นักเรียนมีความคงทนในการเรียนรู้ที่ดี ต้องมีองค์ประกอบต่อไปนี้ 1) นักเรียนต้องได้ฝึกกระทำ บ่อย ๆ 2) นักเรียนได้ลงมือฝึกกระทำเอง 3) เกิดความสนุกสนานในการทำแบบฝึก

2.3 การใช้แบบฝึกทักษะในการสอนนั้น ได้ยึดหลักการอ่านและการเขียนตามวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่สาวลักษณ์ รัตนวิเศษ (2535 : 7-22) ได้เสนอไว้คือ การสอนตามความต้องการของผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยความสนใจใช้สื่อที่เป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม เนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถ ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีความกระตือรือร้น กิจกรรมการเรียนการสอนน่าสนใจ ช่วยทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความก้าวหน้า

การประเมินของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด และผ่านเกณฑ์การประเมินที่ตั้งไว้ และได้นำไปใช้ครั้งแรกโดยใช้อัตราส่วน 1 : 3 เพื่อปรับปรุงข้อบกพร่อง หลังจากนั้นได้ทดลองใช้ครั้งที่สอง โดยใช้อัตราส่วน 3 : 9 หาข้อบกพร่องปรับปรุงอีกครั้ง เพื่อจะได้นำไปใช้จริงกับกลุ่มทดลอง

3. ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.7740 แสดงว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 90.55 ผลครั้งนี้สอดคล้องกับ อรุณรุ่ง น้อยสกุล (2548 : 111) ได้พัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.77 ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 77

4. ผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 2.96 หมายความว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถทำให้ผู้เรียนอ่านและเขียนคำพื้นฐานในบทเรียนภาษาไทยได้ดีและมีความสนุกสนานกับการทำแบบฝึกทักษะ เพราะแบบฝึกทักษะทั้ง 4 ชุด พัฒนาให้มีความหลากหลายในกิจกรรมและสร้างตามหลักจิตวิทยาเริ่มจากสิ่งง่ายไปสู่สิ่งที่ยาก และมีหน้าตาที่สวยงาม มีภาพประกอบแต่ละแบบฝึกดังที่ สมยศ นาวิการ (2545 : 119) ได้กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานหากนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายใน เป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้น เมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอก เป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหาให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับคำยกย่องชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครองหรือแม้แต่การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ ทั้งนี้ไว้ที่เขต กล่าว

ไว้ว่า การสร้างภูมิปัญญา (Wisdom) ในระบบการศึกษาว่าได้ปฏิบัติกันอย่างผิดพลาดมาตลอด โดยการใช้วิธีการฝึกทักษะอย่างง่าย ๆ ชธรรมดาแล้วคาดเอาไว้จะทำให้เกิดภูมิปัญญาได้ ถนนที่มุ่งสู่การเกิดภูมิปัญญามีสายเลือดเดียวคือ เสรีภาพในการแสดงความรู้ และถนนที่มุ่งสู่สาระสำคัญของการศึกษา ประกอบเป็นวงจรของการศึกษา 3 จังหวะ คือ เสรีภาพ วิทยาการ เสรีภาพ(Freedom-Discipline-Freedom) ซึ่งเสรีภาพในจังหวะแรก คือ ขั้นของการสร้างความพึงพอใจ วิทยาการจังหวะที่สอง คือ ขั้นการทำความกระจำ และเสรีภาพในช่วงสุดท้าย คือ การนำไปใช้วงจรเหล่านี้ ไม่ได้มีวงจรเดียว แต่มีลักษณะเป็นวงจรซ้อนวงจร วงจรหนึ่งเปรียบได้เซลล์หนึ่ง หน่วยและขั้นตอนการพัฒนาอย่างสมบูรณ์ของมันก็คือ โครงสร้างอินทรีย์ของเซลล์เหล่านั้น เช่นเดียวกับวงจรเวลา ที่มีวงจรเวลาประจำประจำสัปดาห์

ข้อเสนอแนะ

หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองสอนโดยการจัดกิจกรรมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนในการใช้ให้เข้าใจ มีการวางแผนการใช้และมีการใช้อย่างจริงจัง จะทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะนั้น เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะด้วยการสอนแบบมุ่ง

ประสบการณ์ทางภาษา ครั้งนี้ ประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย คลอบคลุมเนื้อหาและการปฏิบัติกิจกรรม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสนใจ สนุกสนาน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้นผู้สอนควรกำหนดกิจกรรมที่มีความเป็นไปได้ออกคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เหมาะสมกับผู้เรียนที่จะนำไปใช้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัย เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การอ่านและการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ห้องอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการสอน ที่มีปัญหาการอ่านและการเขียน

2.2 ควรมีการวิจัยพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ด้วยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา ในบทเรียนอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพและวัยของผู้เรียน ต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY